

НОВЪ

ПОГЛЕДЪ

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ. ИЗЛИЗА ВТОРНИКЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ И СЪБОТА

Редакторъ АСЪНЪ ЦАНКОВЪ. Абонаментъ за 100 броя 80 лв. Официални обяви по 1 лв. на дума съ най-малка такса 100 лева. Всичко въ предплата. Единъ брой 1 левъ. Адресъ: НОВЪ ПОГЛЕДЪ — Плѣвѣнъ. Ръкописи не се връщатъ. Реклами по особени тарифи само въ предплата.

Читалище „Съгласие“

РАДОСТЬТА НА БЪЛГАРИЯ

Радостта, която изпитва днесъ българския народъ, е голѣма. Възторгътъ на италианцитѣ е неописуемъ. Мждриятъ и демократиченъ български царь — Борисъ III — взема за своя съпруга прелестната принцеса Джована, дъщеря на благороднитѣ наследници на владетелитѣ на Великата Римска империя.

Поздравителнитѣ телеграми отъ видни европейски държавни мъже, отъ владетели, министри и крале, говорятъ за симпатитѣ къмъ България и Италия, къмъ българския царь и бъдещата наша царица.

Нашъ виденъ общественикъ е казалъ на единъ чуждъ дипломатъ, по случай годожежа на царя, че любовта е победила политиката.

Историята ще хвърли единъ день свѣтлина върху романтичната любовъ на нашия любимъ

царь съ неговата другарка и върху оная мждра държавна и царска политика, която доведе красивата принцеса на Италия до престола на България, която предизвика симпатитѣ на цѣла Европа.

Роднинството, което имаме съ Италия и което затвърдяваме, ни приближава съ нашитѣ съседи и съ други велики държави.

Нека върваме, че съ женитбата на Негово Величество, ще дойдатъ по-добри дни за нашата изстрадала страна, ще има едно облекчение за цѣлия ни народъ и че ще има една промѣна въ курса на общата политика.

Да върваме въ успѣха на България, щомъ Царятъ на българитѣ има Джована за царица българска.

Асѣнъ Цанковъ

коментирайки годожежа и отъ политическо гледище.

Тѣ изказватъ мнения най-благоприятни за българо-италианското сближение и роднинство, смѣтайки, че това сближение ще звякчи мира на Балканитѣ.

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЪ

на партиитѣ у насъ сж поздравили писмено и устно Н. В. Царя.

ИТАЛИАНСКИЯТЪ ПЕЧАТЪ

продължава да дава похвални отзиви за нашия царь и не скрива искренната си радостъ

отъ заякчаването на итало-българското приятелство.

СЪРБИТЪ

досега се държатъ спокойно. Само въ 1—2 вестника правятъ намекъ, че итало-българското сродяване щѣло да попрѣчи на сръбско българското сближение.

ВЪ ДВОРЕЦА

още продължаватъ записванията въ книгитѣ за споменъ отъ царския годожежъ.

Студентството продължава да прави овации на Н. В. Царя предъ Двореца.

ВЪ ПОЛИТИЧЕСКИТЪ КРЪГОВЕ

се говори упорито, че предстои да стане промѣна на кабинета. Новиятъ кабинетъ щѣлъ да бжде коалиционенъ начело съ г. Ал. Малиновъ.

Съобщенията за **ИДВАНЕТО НА ДЖОВАНА** още не отговарятъ на истината. Пристигането и посрещането на Джована ще бжде тържествено, за което тия дни се очаква да бжде съобщено.

Следете романа на „Новъ погледъ“.

Годожежътъ на Царя радва цѣлия български народъ и възторжена, обновена Италия

Получени сж телеграми отъ всички страни. Царятъ приветствуванъ отъ представителитѣ на всички партии у насъ. Разписванията въ Двореца продължаватъ. Отзивитѣ на чуждата преса. Ще има новъ кабинетъ. Кога ще бжде сватбата. Идването на принцеса Джована

ПОЛУЧЕНИ СЖ

отъ всички държави поздравителни телеграми, най-възторжени отъ които сж тѣзи на Германия, Белгия, Дания, Англия, Франция и Ромъния.

ЧУЖДАТА ПРЕСА

дава възторжени отзиви за нашия царь и неговата годеница,

Тайнственицятъ Енгелъ

Презеде Крумъ Траяновъ.

Депото въ Ломбардъ-стригъ

Уилямъ Спедингъ, който се числѣше къмъ адвокатската фирма „Спедингъ, Мортимеръ и Ларахъ“, се снабди съ това мѣсто въ Ломбардската улица (Банкерската) по единъ съвсемъ простъ начинъ: следъ смъртта на една стара дама, която живѣеше въ Маркетъ-Харборугъ, и която нѣма вече нищо общо съ настоящата история, мѣстото въ Ломбардъ-стригъ се изнесе на публична продажня, и въ последствие, чрезъ наддаване, биде купено отъ Спедингъ.

Уилямъ Спедингъ го купи за 106,000 фунта стерлинги, — цифра доста висока, та затова съ право възбуди голѣмъ интересъ въ всички вечерни вестници и нѣколко утрenni та-квива.

Плановетѣ за постройката на сградата, които говорѣха за особенъ стилъ и вътрешно разпредѣление, бѣха разгледани отъ строителнитѣ власти, удо-

НОВО! НОВО! НОВО!

— Ало! Какво има?

НАМАЛЕНИ ЦЕНИ

— На какво?

НА ПЕЧКИ и ГОТВАЧКИ

— Кжде?

При БРАТЯ СИМПАДОВИ -- Плѣвѣнъ

и при тѣхнитѣ представители въ всички градове на царството.

И тая година изящно изработени съ подобрени и подобрани материали.

Нека всѣко домакинство, нека всѣко държавно, общинско или обществено учреждение преди да разходва сръдствата си другаде, прегледа и нашитѣ печки и готвачки и реши отъ кои да си купи.

Избѣгнати сж излишни украшения и никелирани части, които лесно обгоряватъ отъ топлината и следъ това угрозяватъ печкитѣ и готвачкитѣ.

дятъ и работятъ чиновницитѣ? Вървамъ, че все ще има чиновници, нали? Тежко му на тоя чиновникъ, който трѣбва да работи тукъ и който нѣма да има за минутка спокойствие.

Спедингъ се усмихна доста кисело:

— Всѣки ще има спокойствие толкова, колкото си поиска, каза той.

... И тѣзи сводове, азъ вървамъ, че Вие се нуждате, преди всичко отъ този сводъ. Инспекторътъ показа жгѣла на листа, кждето бѣ написано „планъ за постройка на едно ново „сейфъ-депо“.

— Да, тукъ е сейфа, каза Спедингъ и пакъ се усмихна недоволено.

Този Уилямъ Спедингъ, който за жалостъ не е вече между живитѣ, „умрѣлъ внезапно“, както се съобщи, бѣ човѣкъ вежливъ, съ гладко лице и гладки маниери. Пушеше хубави пури, които подрѣзваше съ специално за целта златно ножче и бѣ винаги готовъ да се смѣе, като човѣкъ, на който нищо не липсваше въ живота.

Въ обявлението за постройката на сейфа бѣ само упоменато предложението, че не се

държи много на цената — тя е безъ значение; при все това бѣше избранъ планътъ на строителната фирма „Потхамъ и Холовай“ и не бѣ тайна факта, че това предложение е най-скпното отъ всички предложения.

— Моятъ клиентъ иска най-доброто, най-изискано изпълнение на плана; сградата трѣбва да е годна да издържа сътресения. Спедингъ хвърли погледъ върху инспектора, който седѣше на отсрещния край на писалищната маса:

— Строежътъ трѣбва да е толкова солиденъ, че въ случай на динамитна експлозия, да не се срути до основи.

Инспекторътъ кимна съ глава.

— Вие прочетохте условията, продължи адвокатъ, и отрѣза една нова пура, — и особено това, що се отнася до постаментъ, Вие знаете—?

Той се спрѣ и загледа инспектора, който каза:

— Струва ми се, че всичко е ясно като бѣлъ день; той взе връзка книжа изъ една отворена папка и зачете: „Фундаментътъ трѣбва да е шестъ метра надолу отъ бетонъ... постаментъ отъ гранитни плочи и стомана... въ сръдата една

празднина, наоколо съ стомана — 24 на 12 сантиметра — отъ половината дълбочина на постаментъ...“

Адвокатътъ кимна бавно.

— Този постаментъ е най-важната частъ отъ цѣлия строежъ. Празднината въ сръдата, съ стени отъ стомана, — не мога да се изразя технически добре, — която е нуждна на клиента, е сжщо тѣй важна частъ отъ строежа.

Една „тълпа“ отъ работници, ако може така да се каже, дойдоха единъ прекрасенъ день въ Ломбардската улица и започна да събаря старото здание. Работницитѣ срутваха старото здание съ тѣрнокопи и лостове и Ломбардъ-стригъ стана сива отъ прахъ. Вътрешнитѣ стени на сградата, едни чудновати стари стайи, съ замърсени дѣсчени тавани, бѣха най-безцеремонно изложени на погледитѣ на минавачитѣ. Тежки, оцапани колички заприщваха улицата, а ноцно време този купъ отъ развалини бѣше освѣтенъ отъ голѣми лампи. Мъже, съ разголени, изпотени мишци, денъ и ноце копаеха.

(Следва).

